

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáckové ve věci

žalobce:

GEOTRADING GROUP s. r. o., IČO 03607224

sídlem Sokolovská 979/209, Praha 9

zastoupen advokátem Mgr. Jaroslavem Čapkem

sídlem Komenského 241/35, Hradec Králové

proti

žalované:

Česká správa sociálního zabezpečení

sídlem náměstí Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 5. 2018, č. j. X

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalovaná (ČSSZ) žalobou napadeným rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Pražské správy sociálního zabezpečení (PSSZ) ze dne 30. 4. 2018, č. j. X. Tímto rozhodnutím PSSZ zrušila ke dni 27. 4. 2018 podle § 20a odst. 6 písm. a) zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, v rozhodném znění, povolení placení dlužného pojistného a penále ve splátkách (rozhodnutí PSSS ze dne 8. 11. 2017, č. j. X).
2. Správní orgány obou stupňů v odůvodnění svých rozhodnutí poukázaly na to, že žalobce během trvání splátkového kalendáře porušil splátkový režim tím, že neuhradil běžné pojistné (pozn. – zvýraznil zdejší soud) splatné v měsících listopad 2017 a leden až březen 2018.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalované

3. V podané žalobě žalobce uvádí, že napadené správní rozhodnutí považuje za nespravedlivé, založené na nesprávně zjištěném skutkovém stavu, když žalovaná není schopna ze své vlastní evidence zjistit, zda byly uhrazeny splátky, jejichž úhradu žalobcem prokazovanou „Hromadným příkazem k úhradě“ mohla porovnat se svou evidencí došlých plateb. Místo řádného prověření úhrady jednotlivých splátek se žalovaná odvolává na špatnou platební morálku žalobce v minulosti. Neuvádí však ani příčiny oné „špatné morálky“ a její případné důsledky. Ostatně to není pro věc podstatné.
4. Žalobce navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
5. Ve vyjádření k obsahu žaloby žalovaná uvádí, že ČSSZ/PSSZ může dle § 20a odst. 6 zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů zrušit povolení o placení dlužného pojistného a penále ve splátkách, jestliže plátce pojistného nezaplatí včas nebo ve správné výši některou splátku dluhu nebo pojistné splatné v období po splatnosti první splátky dluhu. Plátcí pojistného bylo rozhodnutím č. j. X ze dne 8. 11. 2017 povoleno placení dlužného pojistného a penále ve splátkách, a to ode dne 27. 12. 2017, což byl termín pro první splátku dluhu. Dle § 19 odst. 2 písm. a) zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, se za den platby pojistného považuje v případě placení na účet příslušné okresní správy sociálního zabezpečení, který je veden u poskytovatele platebních služeb, den, kdy dojde k připsání pojistného na účet poskytovatele platebních služeb příslušné okresní správy sociálního zabezpečení. Tvrzení plátce pojistného o úhradě splátky ve výši 2 205 Kč, doložené hromadným příkazem k úhradě ze dne 12. 2017, nelze tedy brát jako důkaz toho, že platba byla skutečně zaslána, ale nepřipsána na účet PSSZ vzhledem k „chaosu nebo spáchanému trestnému činu“. Šetřením bylo zjištěno, že plátce pojistného si po celou

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

dobu trvání splátkového kalendáře skutečně neplnil své povinnosti, tedy že nehradil běžné pojistné, což je jedna z podmínek pro trvání splátek. Platba ve výši 2 205 Kč, připsaná na účet PSSZ dne 27. 12. 2018, byla definována jako platba běžného pojistného za měsíc listopad 2017. Od tohoto data uhradil plátce pojistného 5 splátek, a to v měsících prosinec 2017 a leden 2018 až duben 2018, splátka připsána na účet PSSZ dne 25. 5. 2018 byla zaslána již po zrušení splátkového kalendáře. Běžné pojistné nebylo od 27. 12. 2017 do dne 10. 8. 2018 uhrazeno žádné. Není možné pro ČSSZ definovat příčiny a možné důsledky špatné platební morálky plátce pojistného v minulosti. Jak PSSZ, tak i ČSSZ postupují dle § 3 odst. 1 zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů. V napadeném rozhodnutí ČSSZ pouze zkonstatovala, že si plátce pojistného po celou dobu své registrace neplní své povinnosti, tedy že nehradí pojistné včas a v plné výši, což je dokladováno právě výpisem konta plátce pojistného.

6. Žalovaná navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

III.

Posouzení žaloby

7. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
8. Dne 24. 5. 2021 proběhlo u zdejšího soudu jednání, při němž obě strany setrvaly na svých dosavadních návrzích i argumentech. Soud provedl dokazování listinou – dopisem zástupce žalobce ze dne 19. 6. 2019 adresovaným PSSZ, v němž bylo žádáno o prošetření plateb žalobce na pojistném. Soud zamítl provedení důkazu nahlédnutím do počítače žalobce, čímž mělo být prokázáno řádné plnění splátkového kalendáře. Soud tento důkaz shledal nadbytečným, neboť sporným v projednávané věci není dodržování splátkového kalendáře (placení dlužného pojistného a penále), ale placení běžného pojistného. K výslovnému dotazu soudu, zda žalobce platil v rozhodné době běžné pojistné, se žalobce vyjádřil tak, že nemá o tom doklady a neví, jak došlo k nedorozumění ohledně plateb pojistného.
9. Žaloba není důvodná.
10. Podle § 20a odst. 6 písm. a) zákona č. 589/1992 Sb. *okresní správa sociálního zabezpečení může zrušit povolení o placení dlužného pojistného a penále ve splátkách, jestliže plátce pojistného nezaplatí včas nebo ve správné výši některou splátku dluhu nebo pojistné splatné v období po splatnosti první splátky dluhu* (pozn. – podtrhl zdejší soud).
11. Stěžejní námitkou žalobce bylo nesprávné zjištění skutkového stavu žalovanou, neboť dle žalobce není žalovaná schopna ze své vlastní evidence zjistit, zda byly uhrazeny splátky, jejichž úhradu žalobce prokázal. Tato námitka není důvodná. Žalobce toliko prokázal – a žalovaná to ani nijak nezpochybňuje –, že plnil splátkový kalendář, tedy že platil dlužné pojistné a penále, k nimž byl splátkový kalendář stanoven rozhodnutím PSSZ č. j. X ze dne 8. 11. 2017. Aby byl žalobce uchráněn od zrušení povolení splátek, musí ovšem vedle splátkového kalendáře, jak plyne z § 20a odst. 6 písm. a) zákona č. 589/1992 Sb., současně (kumulativně) řádně platit běžné pojistné. Žalobce nikdy – ani v řízení správním ani

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

v řízení před soudem – neprokázal, že by běžné pojistné splatné v měsících listopad 2017 a leden až březen 2018 po povolení splátek dlužného pojistného a penále platil. Ostatně se o prokázání této skutečnosti ani nepokusil, byť mu k tomu soud poskytl při jednání prostor.

12. Lze shrnout, že skutkový důvod, o nějž správní orgány rozhodnutí obou stupňů opřely, je podřaditelný pod § 20a odst. 6 písm. a) citovaného zákona, a proto plně ob stojí.
13. Soud současně vážil, zda napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné, neboť při naplnění skutkové podstaty § 20a odst. 6 písm. a) zákona č. 589/1992 Sb. následuje ze strany správního orgánu správní uvážení, zda ke zrušení povolení splátek přistoupí. Soud shledal, že v tomto směru jsou relevantní úvahy v odůvodnění rozhodnutí obou stupňů náležitě obsaženy. Správní orgány poukázaly na dvě okolnosti, které ospravedlňují zrušení povolení splátek. Prvně se jedná o poukaz na to, že běžné pojistné nebylo placeno v měsících listopad 2017 a leden až březen 2018. Nebylo tedy placeno ve více obdobích a nejednalo se tak o jednorázové zanedbání povinnosti žalobce. Za druhé správní orgány poukázaly na to, že žalobce předtím, než bylo přikročeno ke zrušení povolení splátek, byl upozorněn na neplnění svých povinností a vyzván k jejich dodatečnému splnění, tedy dostal příležitost k nápravě závadného stavu, avšak nijak nereagoval (jednalo se o přípis PSSZ žalobci ze dne 27. 3. 2018).
14. Pokud žalobce v žalobě uvádí, že žalovaná neuvádí příčiny ani důsledky jeho špatné platební morálky, soud konstatuje, že takovéto skutečnosti zákon neukládá žalované při aplikaci § 20a odst. 6 písm. a) zákona č. 589/1992 Sb. zjišťovat, tím méně uvádět. Nakonec sám žalobce u této partie žaloby výslovně konstatuje, že tyto skutečnosti nejsou pro věc podstatné.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

15. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
16. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. května 2021

Milan Tauber v.r.
předseda senátu